

НЕРІВНОСТІ ТИПУ ВІМАНА ДЛЯ ЦІЛИХ ФУНКЦІЙ ВІД ДВОХ КОМПЛЕКСНИХ ЗМІННИХ З ШВИДКОКОЛИВНИМИ КОЕФІЦІЄНТАМИ

Нехай $f(z_1, z_2) = \sum_{n+m=0}^{\infty} a_{n,m} z_1^n z_2^m$ – ціла функція, $z = (z_1, z_2) \in \mathbb{C}$, а $K(f) = \left\{ f(z, t) = \sum_{n+m=0}^{\infty} a_{n,m} e^{2\pi i \theta_{n,m} t} : t \in [0, 1] \right\}$, де $(\theta_{n,m})$ – фіксована послідовність Адамара. У статті доведено, що для кожного $\varepsilon > 0$ майже напевно в $K(f)$ існує множина $E(\varepsilon, t) \subset \mathbb{R}_+^2$,

$$\ln_2 - \text{meas } E_R(\varepsilon, t) \stackrel{\text{def}}{=} \int_{E_R(\varepsilon, t) \cap [1, +\infty) \times [1, +\infty)} \frac{dr}{r} = O(\ln R), \quad R \rightarrow +\infty,$$

$E_R(\varepsilon, t) = E(\varepsilon, t) \cap \Delta_R$, така, що для всіх $r \in \mathbb{R}_+^2 \setminus E(\varepsilon, t)$ справджується нерівність $M_f(r, t) \leq \mu_f(r) \ln^{1/2} \mu_f(r) (\ln \ln \mu_f(r))^{1+\varepsilon}$, де $M_f(r, t) = \max\{|f(z, t)| : |z_1| = r_1, |z_2| = r_2\}$, $\mu_f(r) = \max\{|a_{n,m}| r_1^n r_2^m : n \geq 0, m \geq 0\}$, $r = (r_1, r_2) \in \mathbb{R}_+^2$.

Вступ і формулювання основного результату. Класична нерівність Вімана

$$M_f(r) \leq \mu_f(r) (\ln \mu_f(r))^{1/2+\varepsilon}$$

виконується [2, с. 28] для кожної цілої функції $f(z) = \sum_{n=0}^{+\infty} a_n z^n$ для будь-якого $\varepsilon > 0$ і для всіх $r \in [r_0, +\infty) \setminus E$, де $r_0 = r_0(\varepsilon)$, E має скінченну логарифмічну міру $\ln - \text{meas } E \stackrel{\text{def}}{=} \int_{E \cap [1, +\infty)} \frac{dr}{r} < +\infty$, а $M_f(r) = \max\{|f(z)| : |z| = r\}$, $\mu_f(r) = \max\{|a_n| r^n : n \geq 0\}$.

Стосовно класичної нерівності Вімана відомий відкритий П. Леві [10] ефект (див. також [4, 7, 8]), який можна якісно описати так, що у деякому ймовірнісному просторі майже напевно (м. н.) показник $1/2$ можна замінити на $1/4$.

Дж. Стіл [13] встановив (див. також [6]), що ефект Леві справджується і в класі цілих функцій $K(f, \theta) = \left\{ f(z, t) = \sum_{n=0}^{+\infty} a_n e^{i2\pi \theta_n t} : 0 \leq t \leq 1 \right\}$, де $\theta = (\theta_n)$ – деяка фіксована послідовність Адамара, тобто послідовність натуральних чисел, що задовольняє умову $\frac{\theta_{n+1}}{\theta_n} \geq q > 1$, $n \geq 0$.

Для цілих функцій $f(z)$ від двох комплексних змінних $z = (z_1, z_2) \in \mathbb{C}^2$ вигляду

$$f(z) = \sum_{n+m=0}^{+\infty} a_{n,m} z_1^n z_2^m \quad (1)$$

відомі різні варіанти нерівності Вімана (див. [1, 5, 9, 11, 12]). У цьому зв'язку на Львівському міжвузівському семінарі з теорії аналітичних функцій професори А. А. Гольдберг і М. М. Шеремета (1996 р.) ставили запитання про наявність ефектів, відкритих П. Леві та Дж. Стілом, у класі цілих функцій від декількох змінних, зображених степеневими рядами.

У статті [3] автори довели, що ефект Леві справджується у випадку аналога нерівності Вімана, встановленого для цілих функцій від двох змінних П. Фентоном [9]. Стосовно інших згаданих вище аналогів нерівності Вімана, питання на сьогодні залишається відкритим, хоча виглядає вірогідним, що й для них ефект Леві справджується.

Зазначимо лише, що (див. [3]) у випадку, коли впорядкування послідовності $\{\theta_{n,m} : (n,m) \in \mathbb{Z}_+^2\} = \{\theta_j^* : j \geq 0\}$, $\theta_{j+1}^* > \theta_j^*$, $j \geq 0$, за зростанням задовольняє умову Адамара

$$\frac{\theta_{j+1}^*}{\theta_j^*} \geq q > 1, \quad j \geq 0, \quad (2)$$

то у випадку $q \geq 2$ послідовності дійсних і уявних частин послідовності $S = \{e^{2\pi i \theta_{n,m} t} : (n,m) \in \mathbb{Z}_+^2\}$ утворюють мультиплікативні системи і, отже, для неї згаданий вище ефект Леві (а, отже, ефект Стіла) є правильним (за теоремою з [3]). При цьому у випадку, коли виконується умова Адамара з довільним $q > 1$, послідовність $\{\cos 2\pi \theta_{n,m} t\}$ може не бути мультиплікативною системою, тому S необов'язково задовольняє умови теореми з [3].

Метою цієї статті є встановити наявність ефекту Стіла у випадку встановленого П. Фентоном аналогу нерівності Вімана та послідовності $(\theta_{n,m})$ Адамара з довільним $q > 1$.

Отже, почнемо з формулювання теореми П. Фентона [9]. Для цілої функції вигляду (1) і для $r = (r_1, r_2) \in \mathbb{R}_+^2$ позначимо

$$M_f(r) = \max \{|f(z)| : |z_1| = r_1, |z_2| = r_2\},$$

$$\mu_f(r) = \max \{|a_{n,m} | r_1^n r_2^m : (n,m) \in \mathbb{Z}_+^2\}.$$

Теорема А [9]. Для кожної цілої функції f вигляду (1) і для кожного $\varepsilon > 0$ існують множина $E \subset \mathbb{R}_+^2$ і стала $C > 0$ такі, що для всіх $r \in \mathbb{R}_+^2 \setminus E$ виконується нерівність

$$M_f(r) \leq C \mu_f(r) \ln^+ \mu_f(r) (\ln^+ \ln \mu_f(r))^{1+\varepsilon}, \quad (3)$$

при цьому

$$\ln_2 - \text{meas } E_R \stackrel{\text{def}}{=} \int_{E_R} \frac{dr_1 dr_2}{r_1 r_2} \leq 2(1 + \varepsilon) \ln R + O(1), \quad R \rightarrow +\infty,$$

де $E_R = E \cap \Delta_R$, $\Delta_R = \{r \in \mathbb{R}_+^2 : 1 \leq r_1 \leq R, 1 \leq r_2 \leq R\}$.

Нехай $\theta = (\theta_{n,m})$ – послідовність натуральних чисел. На ймовірнісному просторі Штейнгауза $([0,1], A, P)$, де A – σ -алгебра вимірних за Лебегом підмножин $[0,1]$, а P – міра Лебега на дійсній прямій, розглянемо клас функцій

$$K(f, \theta) = \left\{ f(z_1, z_2, t) = \sum_{n+m=0}^{+\infty} a_{n,m} e^{2\pi i \theta_{n,m} t} z_1^n z_2^m : t \in [0,1] \right\},$$

при цьому вважаємо, що $f(z) = \sum_{n+m=0}^{+\infty} a_{n,m} z_1^n z_2^m$ – ціла функція.

Доведемо таку теорему.

Теорема 1. Якщо для послідовності $\theta = (\theta_{n,m})$ виконується умова (2), то для кожного $\delta > 0$ і для кожної цілої функції вигляду (1) м. н. в $K(f, \theta)$ для всіх $r \in \mathbb{R}_+^2 \setminus E(\delta, t)$ виконується нерівність

$$M_f(r, t) \leq \mu_f(r) \ln^{1/2} \mu_f(r) (\ln \ln \mu_f(r))^{1+\delta}, \quad (4)$$

при цьому

$$\ln_2 - \text{meas } E_R(\delta, t) = O(\ln R), \quad R \rightarrow +\infty, \quad E_R(\delta, t) = E(\delta, t) \cap \Delta_R,$$

де $M_f(r, t) = \max \{|f(z, t)| : |z_1| = r_1, |z_2| = r_2\}$.

Допоміжні твердження.

Лема 1 [13]. Нехай $(\theta_k)_{k=0}^\ell$ – довільна послідовність натуральних чисел, для якої виконується умова Адамара $\frac{\theta_{k+1}}{\theta_k} \geq q > 1$, $0 \leq k \leq \ell - 1$. Для кожного $q > 1$ існують залежні лише від q додатні сталі A_q і B_q такі, що для довільних $\{b_k : 0 \leq k \leq \ell\} \subset \mathbb{C}$ і кожного $\lambda > 0$ виконується

$$P \left\{ t : \left| \sum_{k=0}^{\ell} b_k e^{2\pi\theta_k t i} \right| \geq A_q \lambda S_\ell \right\} \leq B_q e^{-\lambda^2},$$

де $S_\ell^2 = \sum_{k=0}^{\ell} |b_k|^2$.

Лема 2. Якщо для послідовності $\theta = (\theta_{n,m})$ виконується умова (2), то для кожного $\beta > 0$ існує залежна лише від β і q стала $A_{\beta,q}$, що для кожного $\ell \in \mathbb{N}$, $\ell \geq 2$, і будь-яких $\{c_{n,m} : 0 \leq n+m \leq \ell\} \subset \mathbb{C}$ справджується нерівність

$$P \left\{ t : \max \left\{ \left| \sum_{n+m=0}^{\ell} c_{n,m} e^{in\psi_1 + im\psi_2} e^{2\pi\theta_{n,m} t i} \right| : \psi \in [0, 2\pi]^2 \right\} \geq A_{\beta,q} S_\ell \ln^{1/2} \ell \right\} \leq \frac{(2\pi+1)^2 B_q}{\ell^\beta},$$

де $S_\ell^2 = \sum_{n+m=0}^{\ell} |c_{n,m}|^2$, $A_{\beta,q} = \sqrt{\beta+4} A_q + 1$, а A_q і B_q – сталі з лема 1.

Д о в е д е н н я. З лема 1, поклавши $\lambda = \sqrt{(\beta+4) \ln \ell}$, отримуємо

$$P \left\{ t : \left| \sum_{n+m=0}^{\ell} b_{n,m} e^{2\pi i \theta_{n,m} t} \right| \geq \sqrt{\beta+4} A_q S_\ell \ln^{1/2} \ell \right\} \leq \frac{B_q}{\ell^{\beta+4}}. \quad (5)$$

Нехай M – натуральне число, а $\psi_{1,j_1} = \frac{2\pi j_1}{M}$, $\psi_{2,j_2} = \frac{2\pi j_2}{M}$, $j_1, j_2 \in \{1, 2, \dots, M\}$. Використовуючи послідовно нерівності $|u+v| \leq |u| + |v|$, Коші – Буняковського та нерівність $|e^{ia} - e^{ib}| = 2 \left| \sin \frac{a-b}{2} \right| \leq |a-b|$, $a, b \in \mathbb{R}$, отримуємо

$$\begin{aligned} p(\psi, t) &= \left| \sum_{n+m=0}^{\ell} c_{n,m} e^{in\psi_1} e^{im\psi_2} e^{2\pi i \theta_{n,m} t} \right| \leq \\ &\leq \left| \sum_{n+m=0}^{\ell} c_{n,m} e^{in\psi_{1,j_1}} e^{im\psi_{2,j_2}} e^{2\pi i \theta_{n,m} t} \right| + \left| \sum_{n+m=0}^{\ell} c_{n,m} (e^{in\psi_1} e^{im\psi_2} - \right. \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
& - e^{in\psi_{1,j_1}} e^{im\psi_{2,j_2}} e^{2\pi i\theta_{n,m}t} \Big| \leq \left| \sum_{n+m=0}^{\ell} c_{n,m} e^{in\psi_{1,j_1}} e^{im\psi_{2,j_2}} e^{2\pi i\theta_{n,m}t} \right| + \\
& + S_{\ell} \left(\sum_{n+m=0}^{\ell} \left| e^{i(n\psi_1+m\psi_2)} - e^{i(n\psi_{1,j_1}+m\psi_{2,j_2})} \right|^2 \right)^{1/2} \leq \\
& \leq \left| \sum_{n+m=0}^{\ell} c_{n,m} e^{in\psi_{1,j_1}} e^{im\psi_{2,j_2}} e^{2\pi i\theta_{n,m}t} \right| + \\
& + S_{\ell} \left(\sum_{n+m=0}^{\ell} |n(\psi_1 - \psi_{1,j_1}) + m(\psi_2 - \psi_{2,j_2})|^2 \right)^{1/2}.
\end{aligned}$$

Звідси для $\psi_1 \in [\psi_{1,j_1}, \psi_{1,j_1+1}]$, $\psi_2 \in [\psi_{2,j_2}, \psi_{2,j_2+1}]$ і $\ell \geq 2$ маємо

$$\begin{aligned}
p(\psi, t) & \leq \left| \sum_{n+m=0}^{\ell} c_{n,m} e^{in\psi_{1,j_1}} e^{im\psi_{2,j_2}} e^{2\pi i\theta_{n,m}t} \right| + \\
& + S_{\ell} \left(\sum_{n+m=0}^{\ell} \left| \left(\frac{2\pi}{M} \right)^2 \cdot (n+m)^2 \right| \right)^{1/2} \leq \\
& \leq \left| \sum_{n+m=0}^{\ell} c_{n,m} e^{in\psi_{1,j_1}} e^{im\psi_{2,j_2}} e^{2\pi i\theta_{n,m}t} \right| + \frac{2\pi}{M} \ell^2 S_{\ell}. \tag{6}
\end{aligned}$$

Вибираючи $M = [2\pi\ell^2] + 1$, отримуємо

$$\begin{aligned}
\max \{p(\psi, t) : \psi \in [0, 2\pi]^2\} & \leq \max \left\{ \left| \sum_{n+m=0}^{\ell} c_{n,m} e^{in\psi_{1,j_1}} e^{im\psi_{2,j_2}} e^{2\pi i\theta_{n,m}t} \right| : \right. \\
& \left. j_1, j_2 \in \{1, 2, \dots, M\} \right\} + S_{\ell}. \tag{7}
\end{aligned}$$

Отже, застосовуючи в нерівності (7) нерівність (5) з $b_{n,m} = c_{n,m} e^{in\psi_{1,j_1}} e^{im\psi_{2,j_2}}$, $j_1, j_2 \in \{1, 2, \dots, M\}$, одержуємо

$$\begin{aligned}
P\{t : \max \{p(\psi, t) : \psi \in [0, 2\pi]^2\} \geq (\sqrt{\beta+4} A_q + 1) S_{\ell} \ln^{1/2} \ell\} & \leq \\
& \leq P\{t : \max \{p(\psi_{1,j_1}, \psi_{2,j_2}, t) : j_1, j_2 \in \{1, 2, \dots, M\}\} + S_{\ell} \geq \\
& \geq (\sqrt{\beta+4} A_q + 1) S_{\ell} \ln^{1/2} \ell\} \leq P\{t : \max \{p(\psi_{1,j_1}, \psi_{2,j_2}, t) : j_1, j_2 \in \\
& \in \{1, 2, \dots, M\}\} \geq \sqrt{\beta+4} A_q S_{\ell} \ln^{1/2} \ell\} \leq \\
& \leq \sum_{j_1=1}^M \sum_{j_2=1}^M P\{t : p(\psi_{1,j_1}, \psi_{2,j_2}, t) \geq \sqrt{\beta+4} A_q S_{\ell} \ln^{1/2} \ell\} \leq \\
& \leq \frac{M^2 B_q}{\ell^{\beta+4}} \leq \frac{(2\pi+1)^2 B_q}{\ell^{\beta}}, \tag{8}
\end{aligned}$$

що й слід було довести. \diamond

Д о в е д е н н я т е о р е м и 1. Не зменшуючи загальності, можемо вважати, що $\#\{n \geq 1 : a_{n,m} \neq 0\} \geq 1$ і $\#\{m \geq 1 : a_{n,m} \neq 0\} \geq 1$. Тоді $\mu_f(r_1, r_2) \rightarrow +\infty$ при $r_1 \rightarrow +\infty$ для фіксованого $r_2 > 0$ і, навпаки, при $r_2 \rightarrow +\infty$ для фіксованого $r_1 > 0$. Справді, у протилежному випадку, нехай, наприклад, $\#\{n \geq 1 : a_{n,m} \neq 0\} = 0$ і, отже, $f(z_1, z_2) \equiv f(z_2)$ є функцією від однієї комплексної змінної і за класичною нерівністю Вімана (1) отримуємо, що зовні

деякої множини E скінченної логарифмічної міри ($r_2 \notin E$) для всіх $t \in [0, 1]$

$$M_f(r_1, r_2, t) \equiv M_f(r_2, t) \leq \mu_f(r_2)(\ln \mu_f(r_2))^{1/2+\varepsilon}.$$

Звідси випливає нерівність (4) теореми, оскільки для $E_R = [1, R] \times ([1, R] \cap E)$

$$\iint_{E_R} \frac{dr_1 dr_2}{r_1 r_2} = \int_{[1, R] \cap E} \frac{dr_2}{r_2} \cdot \ln R = O(\ln R), \quad R \rightarrow +\infty.$$

Для $k \in \mathbb{N}$ позначимо $G_k = \{r = (r_1, r_2) \in \mathbb{R}_+^2 : k \leq \ln \mu_f(r_1, r_2) < k+1\} \cap ([1, +\infty) \times [1, +\infty))$. Очевидно, що G_k – обмежена, а також за нашим припущенням $G_k \neq \emptyset$ для всіх досить великих k . Нехай $G_k^+ = \bigcup_{j=k}^{+\infty} G_j$.

Нехай для цілої функції $f(z_1, z_2)$ вигляду (1) і для $r = (r_1, r_2)$, $x = (x_1, x_2)$

$$M_f(r) = \sum_{n+m=0}^{+\infty} |a_{n,m}| r_1^n r_2^m, \quad g(x) = \ln M_f(e^{x_1}, e^{x_2}),$$

$$A_j(r) = \frac{\partial g(\ln r_1, \ln r_2)}{\partial x_j}, \quad j \in \{1, 2\}.$$

У роботі [3], власне кажучи, доведено таке твердження.

Лема 3. Для кожного $\delta > 0$ існує множина $E_1 = E_1(\delta)$ така, що для всіх $r \in G_{k_0}^+ \setminus E_1$

$$\max \{A_1(r_1, r_2), A_2(r_1, r_2)\} \leq 5 \cdot 2^{1+\delta} \ln \mu_f(r) (\ln \ln \mu_f(r))^{1+\delta}, \quad (9)$$

при цьому

$$\ln_2 - \text{meas } E_{1,R}(\delta) = O(\ln R), \quad R \rightarrow +\infty, \quad E_{1,R}(\delta) = E_1 \cap \Delta_R.$$

Продовжуючи доведення теореми 1, відмітимо, що $\ln_2 - \text{meas} \bigcup_{j=1}^{k_0-1} G_j = c(k_0) < +\infty$. Отже, нехай $E_2(\delta) = E_1(\delta) \cup E(\delta) \cup \left(\bigcup_{j=1}^{k_0-1} G_j \right)$, де $E(\delta)$ – виняткова множина у нерівності (3) з $\varepsilon = \delta$. Зауважимо тепер, що для $d = d(r) = C \cdot 5 \cdot 2^{2+\delta} \ln^3 \mu_f(r) (\ln \ln \mu_f(r))^{2+2\delta}$ (див. [3]) за нерівностями (9) і (3) з $\varepsilon = \delta$ для $r \notin E_2(\delta)$ маємо

$$\begin{aligned} \sum_{n+m \geq 2d} |a_{n,m}| r_1^n r_2^m &\leq \frac{1}{d} (A_1(r) + A_2(r)) M_f(r) \leq \\ &\leq \frac{5 \cdot 2^{2+\delta}}{d} M_f(r) \ln \mu_f(r) (\ln \ln \mu_f(r))^{1+\delta} \leq \\ &\leq \frac{5 \cdot 2^{2+\delta}}{d} C \mu_f(r) \ln^2 \mu_f(r) (\ln \ln \mu_f(r))^{2+2\delta} = \frac{\mu_f(r)}{\ln \mu_f(r)} < \mu_f(r), \end{aligned} \quad (10)$$

де $C > 0$ – стала з нерівності (3) з $\varepsilon = \delta$. Нехай тепер $G_k^* = G_k \setminus E_2(\delta)$. Через I позначимо множину тих $k \geq k_0$, для яких $G_k^* \neq \emptyset$. Зрозуміло, що $\#I = +\infty$. Для $k \in I$ виберемо $r^{(k)} \in G_k^*$. Тоді для всіх $r \in G_k^*$

$$\mu_f(r^{(k)}) < e^{k+1} \leq e \mu_f(r), \quad \mu_f(r) < e^{k+1} < e \mu_f(r^{(k)}), \quad (11)$$

а також

$$[1, +\infty)^2 \setminus E_2(\delta) = \bigcup_{k \in I} G_k^*. \quad (12)$$

Для $k \in I$ позначимо $N_k = [2d_1(r^{(k)})]$, де $d_1(r) = C \cdot 5 \cdot 2^{2+\delta} \ln^3(e\mu_f(r)) \times (\ln \ln(e\mu_f(r)))^{2+2\delta}$, і для $r \in G_k^*$

$$W_{N_k}(r, t) = \max \left\{ \left| \sum_{n+m \leq N_k} a_{n,m} r_1^n r_2^m e^{in\psi_1 + im\psi_2} e^{2\pi i \theta_{n,m} t} \right| : \psi \in [0, 2\pi]^2 \right\}.$$

Далі міркуємо подібно, як у [3]. Нехай для вимірної множини $G \subset G_k^*$, $k \in I$,

$$v_k(G) = \frac{\text{meas}_2(G)}{\text{meas}_2(G_k^*)}, \quad (13)$$

де meas_2 – міра Лебега в \mathbb{R}^2 . Зауважимо, що v_k – ймовірнісна міра, означена на сім'ї вимірних за Лебегом підмножин G_k^* . Нехай $\Omega = \bigcup_{k \in I} G_k^*$ і множина $I = \{k_j : j \geq 1\} \subset \mathbb{N}$, де $k_j < k_{j+1}$, $j \geq 1$. Для вимірної підмножини $G \subset \Omega$ означимо

$$v(G) = \sum_{j=0}^{+\infty} \frac{1}{2^{k_j}} \left(1 - \left(\frac{1}{2} \right)^{k_{j+1} - k_j} \right) v_{k_{j+1}}(G \cap G_{k_{j+1}}^*), \quad (14)$$

де $k_0 = 0$. Зауважимо, що v – ймовірнісна міра, означена на вимірних підмножинах Ω . На декартовому добутку $[0, 1] \times \Omega$ означимо тепер ймовірнісну міру P_0 , яка є прямим добутком ймовірнісних мір P і v , тобто $P_0 = P \otimes v$. Нехай тепер для $k \in I$

$$F_k = \{(t, r) \in [0, 1] \times \Omega : W_{N_k}(r, t) > A_{1,q} S_{N_k}(r) \ln^{1/2} N_k\},$$

$$F_k(r) = \{t \in [0, 1] : W_{N_k}(r, t) > A_{1,q} S_{N_k}(r) \ln^{1/2} N_k\},$$

де $S_{N_k}^2(r) = \sum_{n+m=0}^{N_k} (|a_{n,m}| r_1^n r_2^m)^2$, а $A_{1,q}$ – стала з леми 2 при $\beta = 1$. Тоді за теоремою Фубіні на основі леми 2 з $c_{n,m} = a_{n,m} r_1^n r_2^m$ і $\beta = 1$ для $k \in I$ отримаємо

$$P_0(F_k) = \int_{\Omega} \left(\int_{F_k(r)} dP \right) dv = \int_{\Omega} P(F_k(r)) dv \leq \frac{(2\pi+1)^2 B_q}{N_k} v(\Omega) = \frac{(2\pi+1)^2 B_q}{N_k}.$$

Зауважимо, що $N_k > \ln^3 \mu_f(r^{(k)}) \geq k^3$. Тому $\sum_{k \in I} P_0(F_k) < +\infty$ і за лемою

Бореля – Кантелі серед подій $\{F_k : k \in I\}$ з ймовірністю, що дорівнює одиниці, відбувається скінченна кількість подій. Звідси випливає, що існує $F \subset [0, 1] \times \Omega$ така, що $P_0(F) = 1$ і для кожної точки $(t, r) \in F$ існує $k_0 = k_0(t, r)$ таке, що для всіх $k \geq k_0$, $k \in I$, виконується нерівність

$$W_{N_k}(r, t) \leq A_{1,q} S_{N_k}(r) \ln^{1/2} N_k. \quad (15)$$

Через F_{Ω} позначимо проєкцію F на Ω , тобто $F_{\Omega} = \{r \in \Omega : (\exists t) [(t, r) \in F]\}$. Тоді $v_k(F_{\Omega} \cap G_k^*) = 1$ для кожного $k \in I$. Справді, якщо би для деякого $k \in I$, $k = k_{j+1}$, виконувалась нерівність $v_k(F_{\Omega} \cap G_k^*) = q < 1$, то для F_{Ω} отримали би

$$\begin{aligned}
\nu(F_\Omega) &= \sum_{k \in I} \nu(F_\Omega \cap G_k^*) \leq \sum_{s=0, s \neq j}^{+\infty} \frac{1}{2^{k_s}} \left(1 - \left(\frac{1}{2} \right)^{k_{s+1} - k_s} \right) + \\
&+ \frac{1}{2^{k_j}} \left(1 - \left(\frac{1}{2} \right)^{k_{j+1} - k_j} \right) \cdot \nu_{k_{j+1}}(F_\Omega \cap G_{k_{j+1}}) = \\
&= \sum_{s=0}^{+\infty} \frac{1}{2^{k_s}} \left(1 - \left(\frac{1}{2} \right)^{k_{s+1} - k_s} \right) - (1-q) \frac{1}{2^{k_j}} \left(1 - \left(\frac{1}{2} \right)^{k_{j+1} - k_j} \right) < 1.
\end{aligned}$$

Звідси за теоремою Фубіні, застосовуючи позначення $F(r) = \{t \in [0, 1] : (t, r) \in F\}$, маємо

$$P_0(F) = \int_{F_\Omega} \left(\int_{F(r)} dP \right) d\nu = \int_{F_\Omega} P(F(r)) d\nu \leq \nu(F_\Omega) < 1,$$

що неможливо.

Подібно для звуження F на $[0, 1]$, $F_{[0,1]} = \bigcup_{r \in \Omega} F(r)$, маємо $P(F_{[0,1]}) = 1$.

Тепер припустимо, що існує $F_1 \subset F_{[0,1]}$ така, що $P(F_1) = q_1 \in (0, 1)$:

$$(\forall t \in F_1) : \quad \nu(F^\wedge(t)) = q_2(t) < 1, \quad F^\wedge(t) = \{r \in \Omega : (t, r) \in F\},$$

$$(\forall t \in F_{[0,1]} \setminus F_1) : \quad \nu((F_{[0,1]} \setminus F_1)^\wedge(t)) = 1.$$

Тоді за теоремою Фубіні

$$1 = P_0(F) = \int_{F_{[0,1]}} \left(\int_{F^\wedge(t)} d\nu + \int_{(F_{[0,1]} \setminus F_1)^\wedge(t)} d\nu \right) dP = \int_{F_{[0,1]}} (q_2(t) + 1) dP.$$

Оскільки $q_2(t) \geq 0$, то звідси $q_2(t) = 0$ м. н. Нехай $F^* = \bigcup_{t \in F_1} F^\wedge(t)$, $F^* \subset F$.

Тоді

$$P_0(F^*) = \int_{F_1} \left(\int_{F^\wedge(t)} d\nu \right) dP = 0,$$

звідки отримуємо

$$1 = P_0(F \setminus F^*) \leq P_0((F \setminus F_1) \times \Omega) = P(F \setminus F_1) \cdot \nu(\Omega) = 1 - q_1,$$

тобто суперечність із припущенням, що існує множина $F_1 \subset F_{[0,1]}$ міри $q_1 \in (0, 1)$ така, що ν -міра кожного перерізу $F^\wedge(t)$, $t \in F_1$, є меншою від одиниці. Отже, існує підмножина $F_1 \subset F_{[0,1]}$ повної міри ($P(F_1) = 1$) така, що $\nu(F^\wedge(t)) = 1$ для всіх $t \in F_1$. Подібно, як і вище, доводимо, що з того, що $(\forall t \in F_1) : \nu(F^\wedge(t)) = 1$, випливає, що $(\forall k \in I) : (F^\wedge(t) \cap G_k^*) = 1$. Справді, якщо би для деякого $k \in I$, $k = k_{j+1}$, виконувалось $\nu_k(F^\wedge(t) \cap G_k^*) = q < 1$, то, як і вище, отримали би суперечність

$$\begin{aligned}
\nu(F^\wedge(t)) &= \sum_{k \in I} \nu(F^\wedge(t) \cap G_k^*) \leq \sum_{s=0}^{+\infty} \frac{1}{2^{k_s}} \left(1 - \left(\frac{1}{2} \right)^{k_{s+1} - k_s} \right) - \\
&- (1-q) \frac{1}{2^{k_j}} \left(1 - \left(\frac{1}{2} \right)^{k_{j+1} - k_j} \right) = 1 - (1-q) \frac{1}{2^{k_j}} \left(1 - \left(\frac{1}{2} \right)^{k_{j+1} - k_j} \right) < 1.
\end{aligned}$$

Нехай для кожних $t \in F_1$ і $k \in I$ точка $r_0^{(k)}(t) \in G_k^*$ така, що

$$W_{N_k}(r_0^{(k)}(t), t) \geq \frac{3}{4} M_k(t), \quad M_k(t) \stackrel{\text{def}}{=} \sup \{W_{N_k}(r, t) : r \in G_k^*\}.$$

З того, що $(\forall k \in I) : v_k(F^\wedge(t) \cap G_k^*) = 1$, за неперервністю $W_{N_k}(r, t)$ як функції від r при фіксованому t отримуємо, що існує точка $r^{(k)}(t) \in G_k^* \cap F^\wedge(t)$ така, що

$$\left| W_{N_k}(r_0^{(k)}(t), t) - W_{N_k}(r^{(k)}(t), t) \right| < \frac{1}{4} M_k(t),$$

звідки

$$\frac{3}{4} M_k(t) \leq W_{N_k}(r_0^{(k)}(t), t) \leq W_{N_k}(r^{(k)}(t), t) + \frac{1}{4} M_k(t).$$

Тобто з огляду на те, що $(t, r^{(k)}(t)) \in F$, за нерівністю (15) отримуємо

$$\frac{1}{2} M_k(t) \leq W_{N_k}(r^{(k)}(t), t) \leq A_{1,q} S_{N_k}(r^{(k)}(t)) \ln^{1/2} N_k. \quad (16)$$

Зауважимо тепер, що за нерівністю (3) з $\varepsilon = \delta$ і $r^{(k)} = r^{(k)}(t)$ маємо

$$S_N^2(r^{(k)}) \leq \mu_f(r^{(k)}) M_f(r^{(k)}) \leq C \mu_f^2(r^{(k)}) \ln \mu_f(r^{(k)}) (\ln \ln \mu_f(r^{(k)}))^{1+\delta}.$$

Звідси для $t \in F_1$ і всіх $k \geq k_0(t)$, $k \in I$,

$$S_N(r^{(k)}) \leq \sqrt{C} \mu_f(r^{(k)}) \ln^{1/2} \mu_f(r^{(k)}) (\ln \ln \mu_f(r^{(k)}))^{(1+\delta)/2}. \quad (17)$$

Оскільки для $r \in G_k^*$ виконується (11), то $d_1(r^{(k)}) \geq d(r)$. Отже, для $t \in F_1$, $r \in F^\wedge(t) \cap G_k^*$, $k \in I$, $k \geq k_0(t)$ маємо

$$\begin{aligned} M_f(r, t) &\leq \sum_{n+m \geq 2d_1(r^{(k)})} |a_{n,m}| r_1^n r_2^m + W_{N_k}(r, t) \leq \\ &\leq \sum_{n+m \geq 2d(r)} |a_{n,m}| r_1^n r_2^m + M_k(t). \end{aligned}$$

Звідси за допомогою (10), (16), (17) для $t \in F_1$, $r \in F^\wedge(t) \cap G_k^*$, $k \in I$, $k \geq k_0(t)$ отримуємо

$$\begin{aligned} M_f(r, t) &\leq \mu_f(r) + 2A_{1,q} S_{N_k}(r^{(k)}) \ln^{1/2} N_k \leq \\ &\leq \mu_f(r) + 2A_{1,q} \sqrt{C} \mu_f(r^{(k)}) \ln^{1/2} \mu_f(r^{(k)}) (\ln \ln \mu_f(r^{(k)}))^{(1+\delta)/2} \times \\ &\times (c_1 + 3 \ln \ln (e \mu_f(r^{(k)}))) + (2 + 2\delta) \ln \ln \ln (e \mu_f(r^{(k)}))^{1/2}, \end{aligned}$$

де $c_1 > 0$ – деяка стала. Звідси, враховуючи нерівність (14), для $t \in F_1$, $r \in F^\wedge(t) \cap G_k^*$, $k \in I$, $k \geq k_0(t)$ отримаємо

$$M_f(r, t) \leq c_2 \mu_f(r) (\ln \mu_f(r))^{1/2} (\ln \ln \mu_f(r))^{(1+\delta)/2}, \quad (18)$$

де $c_2 > 0$ – деяка стала. Залишається вибрати $k_1 > k_0(t)$ так, щоб для $r \in G_{k_1}^+$ виконувалось $c_2 \leq (\ln \ln \mu_f(r))^{1/2}$. Звідси і з (18) отримуємо твердження

ня теореми, оскільки бажана нерівність відповідно до (12) м. н. виконується (для $t \in F_1$, $P(F_1) = 1$) для всіх $r \in (\bigcup_{k \in I} (G_k^* \cap F^\wedge(t)) \cap G_{k_1}^+) \setminus E(\delta) = ([1, +\infty)^2 \cap \bigcap G_{k_1}^+) \setminus (E_2(\delta) \cup G^* \cup E(\delta)) = [1, +\infty)^2 \setminus E_3(\delta)$, де $E_3(\delta) = E_2(\delta) \cup E(\delta) \cup G^* \cup \bigcup_{j=1}^{k_1-1} G_j$, $G^* = \bigcup_{k \in I} (G_k^* \setminus F^\wedge(t))$, а $E(\delta)$ – виняткова множина у нерівності (3) (при $\varepsilon = \delta$) з теореми А. Нагадаємо, що $v(G_0) = \sum_{k \in I} (v_k(G_k^*) - v_k(F^\wedge(t))) = 0$, а також, що $v(G_0)$ визначається рівністю (14), з якої негайно випливає, що для всіх $k \in I$

$$v_k(G_k^* \setminus F^\wedge(t)) = \text{meas}_2(G_k^* \setminus F^\wedge(t)) \cdot \frac{1}{\text{meas}_2(G_k^*)} = 0,$$

тобто також

$$\ln_2 - \text{meas}(G_k^* \setminus F^\wedge(t)) = \int \int_{G_k^* \setminus F^\wedge(t)} \frac{dr_1 dr_2}{r_1 r_2} = 0.$$

Тому $\ln_2 - \text{meas}(G^* \cap [1, R]^2) = 0$ і при $R \rightarrow +\infty$

$$\begin{aligned} \ln_2 - \text{meas} E_{3,R}(\delta) &\leq \ln_2 - \text{meas} E_{2,R}(\delta) + \ln_2 - \text{meas} \bigcup_{j=1}^{k_1-1} G_j = \\ &= \ln_2 - \text{meas} E_{1,R} + \ln_2 - \text{meas} E_{3,R} + O(1) \leq (2B + 6 + 2\delta) \ln R + O(1), \end{aligned}$$

де $E_{j,R} = E_j \cap \Delta_R$. Теорему доведено. \diamond

1. Битлян И. Ф., Гольдберг А. А. Теорема Вимана – Валирона для целых функций многих комплексных переменных // Вестн. Ленинград. ун-та. Сер. Математика, механика и астрономия. – 1959. – Вып. 2, № 13. – С. 27–41.
2. Гольдберг А. А., Левин Б. Я., Островский И. В. Целые и мероморфные функции // Итоги науки и техники. Современные проблемы математики. Фундамент. направления. – Москва: ВИНТИ, 1990. – **85**. – С. 5–186.
3. Зрум О. В., Скасків О. Б. Про нерівність Вімана для випадкових цілих функцій від двох змінних // Мат. студії. – 2005. – **23**, № 2. – С. 142–153.
4. Скасків О. Б., Зрум О. В. Про виняткову множину у нерівностях типу Вімана для цілих функцій // Мат. студії. – 2004. – **21**, № 1. – С. 13–24.
5. Скасків О. Б., Тракало О. М. Про класичну нерівність Вімана для цілих кратних рядів Діріхле // Мат. методи та фіз.-мех. поля. – 2000. – **43**, № 3. – С. 34–39.
6. Філевич П. В. Деякі класи цілих функцій, в яких майже напевне можна покращити нерівність Вімана – Валирона // Мат. студії. – 1996. – Вип. 6. – С. 59–66.
7. Філевич П. В. Співвідношення між максимумом модуля і максимальним членом для випадкових цілих функцій // Мат. студії. – 1997. – **7**, № 2. – С. 165–174.
8. Erdős P., Rényi A. On random entire function // Zastosow. mat. – 1969. – **10**. – P. 47–55.
9. Fenton P. C. Wiman – Valyron theory in two variables // Trans. Amer. Math. Soc. – 1995. – **347**, No. 11. – P. 4403–4412.
10. Levy P. Sur la croissance de fonctions entiere // Bull. Soc. Math. France. – 1930. – **58**. – P. 29–59; P. 127–149.
11. Schumitzky A. A probabilistic approach to the Wiman – Valiron theory for entire functions of several complex variables // Complex Variables. – 1989. – **13**. – P. 85–98.
12. Schumitzky A. Wiman – Valiron theory for entire functions of several complex variables: Ph. D. Dissertation. – Ithaca: Cornell Univ., 1965.
13. Steel J. M. Sharper Wiman inequality for entire functions with rapidly oscillating coefficients // J. Math. Anal. Appl. – 1987. – **123**. – P. 550–558.

НЕРАВЕНСТВА ТИПА ВИМАНА ДЛЯ ЦЕЛЫХ ФУНКЦИЙ ДВУХ КОМПЛЕКСНЫХ ПЕРЕМЕННЫХ С БЫСТРООСЦИЛЛИРУЮЩИМИ КОЭФФИЦИЕНТАМИ

Пусть $f(z_1, z_2) = \sum_{n+m=0}^{\infty} a_{n,m} z_1^n z_2^m$ – целая функция, $z = (z_1, z_2) \in \mathbb{C}$, а $K(f) = \left\{ f(z, t) = \sum_{n+m=0}^{+\infty} a_{n,m} e^{2\pi i \theta_{n,m} t} : t \in [0, 1] \right\}$, где $(\theta_{n,m})$ – фиксированная последовательность Адамара. В статье доказано, что для каждого $\varepsilon > 0$ почти наверное в $K(f)$ существует множество $E(\varepsilon, t) \subset \mathbb{R}_+^2$, $\ln_2 - \text{meas } E_R(\varepsilon, t) \stackrel{\text{def}}{=} \int_{E_R(\varepsilon, t) \cap [1, +\infty) \times [1, +\infty)} \frac{dr}{r} = O(\ln R)$,

$R \rightarrow +\infty$, $E_R(\varepsilon, t) = E(\varepsilon, t) \cap \Delta_R$, такое, что для всех $r \in \mathbb{R}_+^2 \setminus E(\varepsilon, t)$ имеет место неравенство $M_f(r, t) \leq \mu_f(r) \ln^{1/2} \mu_f(r) (\ln \ln \mu_f(r))^{1+\varepsilon}$, где $M_f(r, t) = \max\{|f(z, t)| : |z_1| = r_1, |z_2| = r_2\}$, $\mu_f(r) = \max\{|a_{n,m}| r_1^n r_2^m : n \geq 0, m \geq 0\}$, $r = (r_1, r_2) \in \mathbb{R}_+^2$.

WIMAN'S INEQUALITIES FOR ENTIRE FUNCTIONS OF TWO COMPLEX VARIABLES WITH RAPIDLY OSCILLATING COEFFICIENTS

Let $f(z_1, z_2) = \sum_{n+m=0}^{\infty} a_{n,m} z_1^n z_2^m$ be an entire function, $z = (z_1, z_2) \in \mathbb{C}$ and $K(f) = \left\{ f(z, t) = \sum_{n+m=0}^{+\infty} a_{n,m} e^{2\pi i \theta_{n,m} t} : t \in [0, 1] \right\}$, where $(\theta_{n,m})$ is a fixed Hadamard sequence. In the paper it is established that for all $\varepsilon > 0$ almost surely in $K(f)$ there exists a set $E(\varepsilon, t) \subset \mathbb{R}_+^2$, $\ln_2 - \text{meas } E_R(\varepsilon, t) \stackrel{\text{def}}{=} \int_{E_R(\varepsilon, t) \cap [1, +\infty) \times [1, +\infty)} \frac{dr}{r} = O(\ln R)$, $R \rightarrow +\infty$, $E_R(\varepsilon, t) = E(\varepsilon, t) \cap \Delta_R$,

such that for all $r \in \mathbb{R}_+^2 \setminus E(\varepsilon, t)$ the inequality $M_f(r, t) \leq \mu_f(r) \ln^{1/2} \mu_f(r) (\ln \ln \mu_f(r))^{1+\varepsilon}$ holds, where $M_f(r, t) = \max\{|f(z, t)| : |z_1| = r_1, |z_2| = r_2\}$, $\mu_f(r) = \max\{|a_{n,m}| r_1^n r_2^m : n \geq 0, m \geq 0\}$, $r = (r_1, r_2) \in \mathbb{R}_+^2$.

Львів. нац. ун-т ім. Івана Франка, Львів

Одержано
23.09.05